

[Jørgen Junior.]

ikke kan opnå opbakning i udvalget, ja, så bliver vi jo nødt til at stille disse ændringsforslag ved andenbehandlingen.

Jeg er sikker på, at sund fornuft kan vinde tilslutning fra flere sider; derfor imødeser jeg egentlig et ret fyldigt og grundigt udvalgsarbejde om problemerne, der er lagt frem her, men også om flere andre beslægtede problemer, således at vi forhåbentlig kan få noget bedre ud af det end det forslag, der er lagt frem fra socialdemokratiets side, og kan få løst de problemer, der så udmærket er peget på i lovforslagene fra det konservative folkeparti, SF og DKP.

Nathalie Lind (V):

Vi er i venstre opmærksomme på de problemer, som socialministerens forslag om en nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension forsøger at løse, men vi er, som mit partis ordfører sagde ved førstebehandlingen den 7. december 1976, skeptiske over for, om dette forslag i virkeligheden vil løse dem. Vi går ind til en saglig udvalgsbehandling, men når ministeren anfører også i sin nye fremsættelsestale, at forslaget skulle træde i kraft den 1. april 1977, så mener jeg, at dette er ganske urealistisk. Der er brug for, at det får en meget grundig behandling. Vi har en række spørgsmål, vi gerne vil have stillet, problemer, vi vil have afklaret, og vi må, synes jeg, også i nogen grad se det i forbindelse med en kommende pensionsreform.

Med henblik på den anden del af socialministerens lovforslag – og her refererer jeg også til lovforslag nr. L 62, L 63 og L 64 – mener jeg derimod, at vi må have løst disse problemer omgående. Hvis det bliver socialministerens forslag eller noget tilsvarende, der er flertal for, må vi kunne tage dette ud af lovforslaget og få det behandlet for sig. Jeg mener, det forslag, ministeren kommer med, kan være et egnet udgangspunkt for en debat om det. Jeg mener omvendt ikke, at vi absolut behøver at gå den vej, som de konservative og SF og DKP har peget på, om end jeg fuldt ud medgiver betydningen af, at de har rejst spørgsmålet. Også her har der jo været en førstebehandling, og da sagde mit partis ordfører den 18. januar i år, at vi uden tøven ville medvirke til at få de nødvendige ændringer gennemført. Udgangspunktet er ikke dårligt, og ud fra det mener jeg så vi må debattere. Jeg mener, vi bør give

denne sag prioritet, og jeg ser gerne, at de pensionister, der er indlagt i dag, ret hurtigt kan få klarhed, og at kommunerne bliver klar over, at de med virkning allerede fra 1. marts eventuelt kan indføre disse ordninger.

Jeg tilsiger altså en saglig udvalgsbehandling.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da forslaget om nedsættelse af aldersgrænsen for førtidspension var til første behandling her i tinget i december måned 1976, gav det konservative folkeparti i princippet sin tilslutning, og vi har ikke skiftet standpunkt i den mellemliggende tid. Det er jo ikke en tvang, der pålægges mennesker fra 55 års alderen, det er alene baseret på frivillighed, og det ser vi som et lyspunkt i forslaget.

Jeg vil ikke trætte tinget med de bemærkninger, som man kan læse i fortrykket fra dengang, men kun føje en enkelt ting til, nemlig netop dette, at selv om der er tale om frivillighed og ikke tvang, så er der fare for, at kommunerne måske vælger den letteste udvej og førtidspensionerer, hvor der måske var mulighed for genoptræning, eventuelt hjælp på anden vis. Så vælter man byrderne over på staten, som jo alene bærer udgifterne til folkepension.

Vi tilsiger vores velvillige behandling af dette forslag i udvalget.

Men ministeren har jo valgt at kæde flere lovforslag sammen, nemlig de lovforslag, som socialistisk folkeparti, kommunisterne og det konservative folkeparti fremsatte som private lovforslag. De fik ved første behandling en meget velvillig modtagelse, idet man erkendte, at der var begået en fejl, da vi vedtog forslaget om at fratage pensionisterne deres pension, hvis de blev indlagt på sygehus. Det gjorde vi så sent som i foråret 1976.

Jeg synes, det er meget kedeligt, at vi har fået en sammenblanding af disse to lovforslag, som jeg mener burde have været behandlet hver for sig. Jeg mener også, at det vil medføre en urimelig administration, det ministeren nu foreslår i dette sammenkædede lovforslag. Udbetaling af lommepege går ganske automatisk, men når man skal til at udbetale for husleje, og hvad der ellers er af faste udgifter, vil det uvilkårligt give mere administration, f. eks. kan man tænke sig pensionister, som ikke er helt aflægs, anskaffe sig nye ting på afbetaling.

Vi tilsiger imidlertid vores velvillige behand-